

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distribvtvs

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Quae scientia ad ordines requitatur, & an Episcopus possit in hoc
dispensare. Cap. IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

nac in loco cit. licet contrarium tenet Henr. in sum. lib. 6. c. 10. §. 3.
quem refert Ricc. in Prax. p. 4. n. 11. 10.
res. 2. 17. præsumitur verò tacita dispensatio, si Episcopus ordinans, 11
vel dimissorius concedens nouerit ordinandam indigere dispensatione interstitiorum Gar. de Grass.
Menoch. Maiol. & alij apud Bonac. in. vbi supra d. I. 2. n. 7.

12. Queres, an Episcopus quatuor minores ordines possit eadem die vni conferre? Resp. negatiue, nisi forte in aliquo loco talis adesset consuetudo ex decreto Sac. Congr. 13.
apud farinac. decif. 185. p. 4. Divers.

S V M M A R I V M.

12. ad obtinendum simplex beneficium.
An Illitterati quoad obtenta beneficiis sint tolerandi.
Parochialium ecclesiarum Recto-ribus imperitis. Episcopus dare potest coadiutorem.
Quando Parochus dicatur imperitus, ibidem.

12. Si Reditus ecclesie non sufficiant Coadiutori, & coadiuto, Parochi primum prouidendum est, dein deinde in subsidium tenentur Parochiani ad alimenta Coadiutoris.
Si parochi preter imperitiā turpiter viuant, beneficio sunt priuandi.

12. Admissus ad sacros ordine. censemur absque alio examine habiliis ad beneficia simplicia.

C A P. IV.

Quæ scientia ad ordines requiratur, & an Episcopus possit in hoc dispensare.

1. Quilibet debet habere scientiam, qua possit explere ea, quæ incumbunt ordini, vel officio.
2. In beneficijs maior, & minor requiritur scientia pro diuersitate munieris.
3. Quæ scientia requiratur ad beneficium simplex.
4. Quæ scientia requiratur in Canonicatis.
5. Quæ scientia requiratur in Promouendo ad beneficium curatū & in dignitatibus habentibus Jurisdictionem.
6. Non potest Episcopus cum penitus illitterato dispensare.
Collatio beneficij facta penitus illitterato est nulla ipso iure, ibidem.
7. Quando possit Episcopus dispensare cum eo, qui parum scit.
8. Quæ scientia sufficiat in Religionis.
9. Et quæ in Clericis pauperibus

Vilibet Clericus debet habere talem scientiā, qua arbitrio Iudicis possit explere ea, quæ incumbunt ordini, beneficio, dignitati, & officio, ad quæ assumuntur cœtales 23. dist. Bellet. Disquis. Cleric. tit. I. I. 4. n. 21. & 38. Ricc. in Prax. for. eccl. p. 4. resol. 75. Vnde ad singulos ordines Sacra Tridentina Synodus certam scientiam præscriptis, ut in sess. 23. de rf. cap. 4. vbi sermo est de primatonsura, & cap. 5. & 11. vbi de mi-

- minoribus ordinibus, & cap. 13. ubi 6 de Subdiaconatu, & Diaconatu, & cap. 14. ubi de Presbyteratu.
2. In beneficiis etiam maior, & minor requiritur scientia pro diversitate muneris, seu officijnam ad beneficium simplex, quod seruitum aliquod non requirit, nec ordinem aliquem habet annexum, sufficit, quod Clericus sciat fidei rudimenta, legere, ac scribere, & quod aliquantulum linguam latinam intelligat, ut d. Garc. par. 7. a. 7. nu. 8. Ricc. in Prax. par. 1. ref. 340. & par. 4. ref. 75.
4. In ijs verò beneficiis, in quibus requiritur industria, & consilium ut in Canonicatibus, & dignitatibus iurisdictionem non habentibus, mediocris scientia requiriatur, ea scilicet, qua necessaria est ad eorum manus explendum Bellett. ubi supra n. 27. & 28. Ricc. in Prax. p. 4. ref. 75. vel saltem ut habilius, & idoneus censeatur, qui infra annum eam addiscat, qua ad debitum ordinem promoueri possit secundū Bonac. in tract. de Hor. Canon. disp. 2. q. 3. pnn. 3. n. 1.
5. Major autem scientia desideratur in promouendo ad beneficiū curatum, cum debeat ministrare sacramēta, & euangeliū declarare c. lā te, & c. pen. de etat. & qual. eminentior verò in dignitatibus habebitis iurisdictionem cap. 1. in fine de Consang. & affin. Vnde per Cōcilium Tridentinum sess. 24. de ref. c. 12. sancitum est, ut Archidiaco- ni sint Doctores, seu magistri in Sac. Theologia, vel licentiati in iure canonico: idemque statuitur quoad scholasterias in sess. 23. de ref. cap. 18.

Non potest autem Episcopus cù penitus illitterato, hoc est cum eo, qui legere nescit, dispensare quoad primā tonsuram, & ordines suscipiendum cap. nullus de Tempor. ordin. in 6. Bellett. par. 1. tit. 1. §. 4. n. 3. & alij apud Barbos de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 46. n. 11. quamvis, si de saepe ordinetur, recipiat characterem: ex quo enim est baptizatus, capax est etiam omnium Sacramentorum, ut docent communiter Doctores: neque potest cum tali illitterato dispense re quoad suscipiendum beneficium: immo in tali casu collatio beneficij esset nulla ipso iure late Garc. de Benefic. par. 7. cap. 7. n. 12. & seq. Barbos. par. 3. all. 63. nu. 1.

Si verò ordinādus aliquod principium Grammaticæ habuerit, aut modicum quid sciat, & ostendat spem addiscendi in futurum, poterit Episcopus cum eo dispensare; minor enim scientia sufficit, si adsit spes addiscendi in futurum, ita Rebuff. Menoch. Henriq. Sanch. & alij, quos referit, & sequitur Barbos. par. 2. all. 46. n. 13 presertim in ijs, qua vsl, & exercitio addisci solent, vt in cantu, in quo regulariter non sit examen Garv. d. b. 7. cap. 7. n. 6. & 7. & in tali casu si beneficium confertur ijs, qui penitus illitterati non sunt, prouisio illis facta non est nulla ipso iure, etiā careant scientia ad illud requisita, sed venit irritanda, ut ex Conc. Trid. sess. 7. de ref. cap. 3. probat Barbos. p. 3. d. all. 63. n. 3.

8. Quare poterit Episcopus ad sacros ordines admittere Religiosos, qui sciunt bene legere, & can-

tare

rare, etiam si in lingua latina aliquiliter deficiant; sic enim in aliorum societate, & pro officijs Religionis videntur idonei ministri: præsertim cum regulariter non ordinentur ad curam animarum habendam, sed solum assistendum in Choro, diuinisque officijs cap. nullus de Tempor. ordin. in 6. Port. in Dub. Regul. ver. ordines sacri. n. 6. Henr. lib. 10. cap. 16. n. 2. Villalob. in sum. tom. 1. tract. 21. dub. 34. num. 5. Hyeron. Rodriq. in compend. qq. regul. ref. 52. num. 22. Peirin. tr. 2. de Relig. Prælat. quest. 3. cap. 7. n. 20. quos resert Diana par. 1. tr. 16. resol. 29. & par. 3. tr. 2. ref. 86. & pan. 4. tr. 2. ref. 74. & alijs apud Barbos. p. 2. all. 46. num. 14. & apud Bellett. loco. cit. tit. 1. §. 4. num. 4.

9 Idem dicendum est secundum aliquos de Clericis pauperibus, quibus ad obtinendum beneficium simplex sufficit, ut tantum sciant, quantum simplex laicus, vel aliquantulum plus circa sacramenta, ut post. Innoc. 10. And. Host. & alios dicit Bellett. loco. cit. n. 26. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 75.

10 Vnde quoad obtenta beneficia tolerari possunt illitterati, si alias honestæ vite sint, & ex longo usu, & rerum experientia sciant recte exercere omnia ad suum officium spectantia, vel si charitatis perfeccio scientia defectum suppleat Campi in Divers. Iur. Can. rub. 5. cap. 5. num. 3. quem resert, & sequitur Barbos. d. par. 3. all. 63. numer. 5. Si vero Parochialium ecclesiarum 11 Rectores sint, poterit eis ordinarius coadiutorem deputare cum assignatione partis fructuum

pro sufficienti viatu iuxta formam Concilij sess. 2. 1. de ref. cap. 6. dicitur autem Parochus imperitus ad effectum ut illi datus sit Coadiutor, quando esset inhabilis ad explendum ea, quæ incumbunt muneri, & oneri, beneficij, quod obtinet Ricc. in Prax. par. 4. ref. 553.

12 Verum si reditus ecclesiaz Coadiutori, & Coadiuto non sufficient, Parochus primum prouidendum est, deinde in subsidium tenentur Parochiani ad alimenta Coadiutoris, ut d. Barbos. par. 3. all. 63. n. 15.

13 Si vero Parochus præter impietatem turpiter, & scandalose vivat, beneficio priuandus est seruata forma Concilij. d. cap. 6.

14 His addes, quod si quis admissus fuerit ad sacros ordines præsumitur habilis, & idoneus ad beneficia simplicia, ita ut novo examinato opus non sit cap. accepimus de etatibus & qual. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 1. resolut. 340.

S V M M A R I V M

1 Corpore vitiatus ad ordines non est promouendus.

2 An incurrat nouam irregularitatem, si absque dispensatione promoueat.

3 Quis dicatur corpore vitiatus.

4 Membrum quomodo sumatur.

5 Censetur irregularis qui amissit partem membra, quæ aut deformitatatem generet, aut inhabilem redderet ad officium exequendum.

6 In defectu, qui vel impedit usum ordinis, vel notabilem gignit deformitatem, solus Papa dispensat.

7 In